

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

3. De asylo seu iure immunitatis constituto Ecclesiis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

enim in hoc casu quæstio principalis omni iure ad Ecclesiasticum iudicem spectans proprietatis sit, sequitur etiam accessoriæ, quæ est de possessione at eodem iudice cognosci oportere. Accedit quod laici non possunt possidere decimas, consequenter neque præscribere, nisi titulum vel concessionem exhibeant, vel saltem ostendant constantem famam esse de concessione ipsis facta. Cognitio autem tituli sive examinatio tituli & iustitiae eius ad Ecclesiasticum iudicem spectat.

NB. Possessionem immemorialem inducere præsumptionem tituli ac priuilegii verum est, modò aliquis præscriptionis capax sit, secus non.

C A P. III.

De asylo seu iure immunitatis constituto Ecclesiis.

1. Egibus tam ciuilibus, tum Canonicis asylum seu ius immunitatis Reis ad Ecclesiam confidentibus, constitutum est. Can. c. eos, qui 87. ex Concil. Araufiano 1, can. 5. *Vos, qui ad Ecclesiam confugiant, tradi non oportere, sed loci sancti reverentia & intercessione defendi*, idque secundum iuris naturalis congruam æquitatem. Nam lex naturalis absolute id non præcepit etiam supposita sanctitate loci: quippe cui extractio malefactorum, quæ per se iusta est, repugnare non videtur; Lex Mosaica post Christi mortem expirauit.

2. Non solum templo etiam interdicta & facella, sed etiam alia loca religiosa, ut Hospitale, Episcopi authoritate fundatum, monasterium, quin & Episcopi pallatum, Ecclesiastica immunitate gaudent; Non facella priuata, in quib. sacerdotes priuilegiati

super portatili missam celebrant: Ecclesiæ etiam immunitate gaudet. Etiam domus religiosum, canonorum, licet interdicta sunt, quia hæ iuris censuræ cum pœnales sint & odiosæ extendi non debent ultra casus iure expressos.

NB. Etiam Ecclesia, licet nec dñm diuina in ea celebrari ceperint, quin & cæmiteria.

Immunitas Ecclesiæ Reis concessa amplius se extendet, quam violatio, adeo, ut licet Reus fugiat ad terram, nec obstat, quod in talibus locis Ecclesia non polluantur, nam Ecclesiæ violatio odiosa est; immunitas autem fauorabilis.

Probabile est ac decens, ut Reus confugiens ad sacerdotem sacram Eucharistiam manibus ferentem ab Ecclesia defendatur, quia corpus Christi multo dignius est, immò ratio & quasi fundamenum concessum locis sacratis.

Alius est reus debiti, alius criminis, Reus debiti, etiam tutus est, si fugiat ad Ecclesiam.

Nemo criminosus ad Ecclesiā confugiens extrahi inde debet, nisi in casib. iure expressis v.c. si crimē in Ecclesia committatur, quia reus infert iniuriam loco sacro, ideo indignus est, vt inde defendatur.

Qui prope Ecclesiam fiducia immunitatis delinquit, non ideo hoc priuilegio priuandus est, quia non delinquit contra reuerentiam Ecclesiæ, cum in ea peccatum non perpetret.

Publicus latro, Landsträuber vel agrorū depulator, hereticus, & qui per insidias hominem occidit immunitate sacri loci gaudere non debet, secus dicendum de iis, qui sine insidiis, tamen ex proposito hominem occidunt, quia lex (odiosa) non facit mentionem nisi insidiatorum, ideo stricte interpretari debet.

Affanini

9 Assasini (constituti ab aliis ut alios occidant, non gaudent immunitate Ecclesiae, fures in gallia gaudent immunitate Ecclesiae fugitius ex arresto gaudet; Hæretici, ut dixi non gaudent.

10 Omnes fideles etiam excommunicati, non item infideles hac immunitate gaudent. Excommunicatio enim non priuat delinquentem immunitatem.

11 Clerici qui exemptionis priuilegio gaudent, con fugientes ad Ecclesiam propter delictum ab Ecclesiastico iudice suo extrahi possunt: tamen quia Ecclesiasticus iudex maiorem potestatem habet in Ecclesia quam secularis, tamen quia in iudicio Ecclesiastico non ita severè agitur, ad corporis pœnam & publicam vindictam. Vnde Ecclesiasticum iudicium in Ecclesia etiam exerceri potest, non auctoritate secularis.

12 Si infidelis Reus ad Ecclesiam confugiens sacerdotum baptisma non simulatò petere videatur, defensus est.

13 Immunitatis Reorum ad Ecclesiam confugientium esse actus sunt; quod non possint capi; quod interim, dum in Ecclesia morantur, non possit sententia mortis ferri; vestes ipsi adferri possunt, nec spoliari rebus suis, quæ penes se nisi sit res aliena armata prohibita.

14 Iudex secularis Reum extra casus iure vellegitima consuetudine exceptos è loco sacro extrahens, scilicet in carcere committit ipsique iudex Ecclesiasticus claudendo fores resistere potest, præsertim censoris.

15 Processus iudicij contra Reum illegitimè extrahens ipso iure irriti sunt, si enim fundamentum iudicij iure non consistit, necesse est omnia, quæ in eo fundantur irrita esse, sed omnis vltior iudicij processus.

idant, non
gallia gau-
rreftogau-
non item
municata-
unitate.
udent, con-
n ab Eccl-
en quia Ec-
abet in Ec-
cio Ecclesi-
pœnam &
um iudici-
n autem se-
ens sacrum
defenderet
confugient-
quodinten-
it sententia
ec spoliari
arma pro-
z vellegit:
trahens la-
clesiaisticus
m censaris,
tire extra-
mentum iu-
que in eo
udicij pro-
cessus

cessus fundatur in captura, per quam veluti processus in Reum acquisitur. Ergo si captura per iniuriam violentiam attentata fuerit reliqua etiam processus ipso iure irritus censeretur debet.

C A P. IV:

*De exemptione Clericorum in causis cri-
minalibus.*

Clerici in omnibus causis criminalibus plenissi-
mum priuilegium exemptionis à foro secula-
rium obtinent. Constat ex multis Concil. & Pon-
tificum decretis. Eandemque exceptionem Chri-
stiani Imperatores Constantinus, &c. & agnoue-
runt & decreuerunt.

Quæ Iustinianus Imperator de Ecclesiasticis cau- 2
ti ac personis decreuit nullam vim obtinent V. C.
Vbi constituit, Clericos fures & homicidas coram
seculari judice conueniri posse: Constitutiones e-
num illæ à Friderico II. correctæ sunt: Ratio & æ-
quitas huius exemptionis est, quia valde in dignum
indecens est, ut status inferior iudicet superio-
rem: sed Clerici & sacerdotes indigniori & altiori
sunt. Ergo indecens & in contumeliam status
Clericalis cedit, si à laicis iudicentur.

Necessitas publici aut priuati incommodi ante-
vertendi non tribuit seculari magistratui iurisdictionem in Clericos, sed ius duntaxat defensionis na-
turalis. Si violentia vrantur Clerici possunt abigi
cum moderamine inculpatæ tutelæ.

Ob defectum iustitiae seu negligentiam ordinaria- 4
rum Clericorum ad singulare tribunal trahi non pos-
sunt, quia seculares non sunt capaces iurisdictionis
mercendæ in Clericos, nisi ex commissione Praela-
torum